

ВАСИЛ ЦОНЕВ
ВРАТАРЯТ И КРИТИКЪТ
НЕЩО КАТО БАСНЯ ЗА
ОТНОШЕНИЕТО НА
КРИТИКАТА КЪМ САТИРАТА

chitanka.info

Вратарят стоеше на вратата. Вдясно, на трикрако столче, седеше критикът.

Изведнъж — рев. Стадионът стана на крака. Противникът нападнаше. Център-нападателят се отскубна и шутира страшно.

Но вратарят спаси.

Стадионът побесня от аплодисменти. Само критикът дремеше.

И отново нападение. И отново рев.

Този път вратарят спаси стопроцентов гол. Погледна с надежда към критика. Но той дремеше.

Третия път стадионът стана на крака.

Дузпа.

Вратарят се ококори, противникът шутира и...

Мила мамо, майчице! Такъв трясък от аплодисменти!

Дузпата бе спасена.

Вратарят се обърна към критика. Той дремеше.

Тогава вратарят се вбеси:

— Ей, ти — викна той на критика, — я ми се махай от вратата!
Дремеш само и пречиш.

Но в този миг...

— Гооооооол! — изрева публиката.

Вратарят се сепна и погледна зад себе си: топката кротко седеше в мрежата.

Едва сега критикът се раздвижи. Той извади химикалка и записа:

— Както и очаквах — гол. Нямаме си вратари и туйто!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.